

Lovci medved'ov

1. deň Po našom prílete do Petro-pavlovska nás privítali naši ruskí partneri Marína a Alexander. Po privítaní sa presúvame na letisko pre helikoptéry. Cestou sme dotankovali pivo. Naložili sme batožinu a nastupujeme do helikoptéry, ktorá nás vezie do tábora, cca hodina letu. Po krátkej prechádzke v okolí chalupy sme si pochutnali na vynikajúcej večeri, ktorú pripravil kuchár Míša. Skvelý ruský kaviár, z okolitých riek.

Príroda plná zveri, slobodná vôňa diaľok a nevypočítateľného dobrodružstva, to je Kamčatka – miesto na aktívny oddych s polovačkou vašich snov.

2. deň Po skorých raňajkách si sprievodcovia rozdelili strelcov, vždy dvojica sprievodca - strelec. Fero mal Seriožu, Vlado svojho menovca Vladimira a Gabo bol so mnou a s Vaskom. Vybrali sme sa na lov do nehostinnej, ale krásnej ruskej tundry. Každý z nás iným smerom. Fero s Vladom prešli za celý deň cez 20 km po bažinatej tundre: Každý ďalší krok je tu ťažší a ťažší, keďže sa zabárate hlboko do rozmočeného terénu a brodíte potoky a menšie rieky. Ja s Gabom sme prehľadali časť územia v okolí chalupy a nešli sme tak ďaleko. Na obed sa my traja vraciame do nášho tábora, prezliekli sme sa a oddych využívame na rybačku

a nachytali sme kráľovské kusy lososov a pstruhov. Po večeri skúsime saunu. Ideálna regenerácie pre naše vyčerpané telá.

3. deň Ešte pred obedom sa vrtuľníkom na 2x presúvame ku plochejšiemu tundrovitému terénu. Utáborili sme sa v menšom lesíku. Poobede v rovnakej zostave vyrážame na prvý prieskum novej oblasti. Vlado so svojim ruským Vladom videli veľkú medvedicu s tromi mladými. Náš informátor nesklamal. Podvečer sa stretávame v tábore. Tento tábor pozostáva z biednej chatky, v ktorej spia naši sprievodcovia a Míša. Sušíme si mokré oblečenie, spíme v pomerne priestraných a pohodlných dvojmiestnych stanoch v spacákoch na lehátkach. Tretí stan je naša jedáleň, kde si opäť pochutnávame na Míšových výtvoroch. Jedlo je výborné a na drsné podmienky prekvapivo rozmanité a chutné.

4. deň Počas vychádzky vidíme veľa stôp a chodníkov od medved'ov. Šliapeme po nekonečnej tundre, brodíme sa potokmi plnými rýb. Živých aj mŕtvych po neresení, ktoré už ale medvede v tomto období nežerú. Ich stravu teraz tvoria najmä šišky kosodreviny, kľukva, zemele a brusnice. Asi po jeden a pol hodine chôdze z diaľky počujeme tri výstrely – bim bim bim. Predpokladáme Vladov úspech, išlo to z ich smeru. Neskôr sa dozvedáme, že najprv videli inú

medvedicu a dve mláďatá a neskôr z lesa vyšiel obrovský samec Medveďa kamčatského. Za dve hodiny spoločne spracovali trofej, zbalili ju do batohu a vydali sa na 15 km cestu späť do tábora. Naša a Ferova skupina toľko šťastia nemala. Videli sme niekoľko medveďov na veľkú diaľku alebo mladé na blízko. Poobede nás zastihol slabý dážď. Večer sa schádzame v tábore, kde oslavujeme a gratulujeme ku jeho krásnej trofeji. Lovu Zdar! Nikto si ju dnes nezaslúžil viac. (Celý deň totiž chodil so zaťatými zubami, nakoľko na oboch nohách mal niekoľko pľuzgierov.) Počas prestávok vyrezávam všetkým lovcom strelecké palice. Bol to náročný deň pre nás všetkých, no cítiť optimizmus z prvého úlovku.

5. deň Po Míšových výdatných raňajkách si znova obliekame oblečenie do divočiny a ideme „poguliat“. Vysoké rybárske gumáky nad kolena majú cenu zlata. Vladimír, ktorý sa od nás pri pátraní vzdialil, zrazu pribieha späť a informuje nás o veľkom medveďovi približne 2 km na východ. Okamžite vyrážame. Po polhodine rýchlej chôdze v diaľke zbadáme maca. Gabo po rých-

lom mierení strieľa. Po rane kúsok za spomínaným medveďom vybehne z hŕstiny niekoľkokrát väčší obrovský medveď. Uvedomujeme si, že náš odhad veľkosti prvého zvierata bol nesprávny a tak Gabo pohotovo prebýja a čaká na vhodný okamih ku streľbe. Obor na chvíľku zastane a Gabo umiestňuje tri presné rany. Po tom, ako sme prišli ku obojmu zvieratám, gratulujeme šťastnému lovcovi k uloveniu menšej samice a vyše 700 kg vážiacemu samcovi medveďa. Po ďalšom úspešnom dni sa všetci stretávame ako vždy pri večeri, najviac sa

usmieva Gabo. Dobrú náladu preruší zrazu Serioža s nepríjemnou správou. Zajtra na obed po nás príde vrtuľník a naša expedícia sa chýli ku koncu. Táto správa najviac zarmútila Fera. No nemôžeme sa postaviť voči sile prírody. Ideme spať.

6. deň Ráno vstávame o 8.00 hod. a popri raňajkách spomíname na naše rodiny a ženy. Každý sa už podvedome teší domov. Seriožovi to nedá a rozhodne sa zobrať Fera ešte na jeden lov. Ostávajú im tri hodiny. My zatiaľ balíme tábor a chystáme veci na prílet vrtuľníka. Pár minút pred príchodom Alexandra prichádzajú Fera a Serioža. Fero sa vznáša pol metra nad zemou aj s 30 kg batohom, v ktorom si nesie svoju vytúženú trofej. Všetci sa tešíme spolu s ním. Jeho medveď je približne rovnako veľký ako Vladov a má nádherné sfarbenie srsti. Nakoniec mu Diana jeho vytúženú trofej dopriala. Prilietla Mi-2-ka. Po naložení batožiny odlietame a opúšťame náš tábor. Po ceste pristávame na dotankovanie v našom prvom tábore a letíme ďalej smerom na Jelizovo ponad úžasné ruské hory, ktoré sú vlastne aktívnymi sopkami. Sme plní zážitkov, úplne spokojní a hlavne zdraví. Po prilete nás víta Marína, Alexandrova manželka, ktorá spolu s ním po prilete vezie kožu ku preparátorovi. Okolo ôsmej zahajujeme slávnostnú večeru v miestnej reštaurácii, hodujeme a pijeme do neskoréj noci. Z každého cítiť pohodu.

7. deň Konečne sme si dopriali dlhší spánok. Čas do nášho odletu sme trávili spoznávaním mesta, návštevou Poľovníckeho domu s krásnymi trofejami nielen medveďov, ale aj losov, obrovských sobov, snežných baranov a hlucháňov. Už teraz nám je všetkým jasné, že o rok sme tu znova. Všetci sme si Kamčatku i napriek, či možno vďaka drsnej prírode veľmi zamilovali. 🐾

vulpes

Poľovnícka cestovná kancelária

www.vulpes.sk